

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ: ΖΑΝ ΝΤΕ ΛΕ-
ΤΡΑΖ: «ΚΑΤΕΒΕΙΤΕ ΣΑΣ ΖΗΤΟΥΝ».

Ὁ Λετράς δὲν εἶναι δυστυχῶς ἄγνωστος στὸ ἑλληνικὸ κοινό, χάρις στὶς προσπάθειες τοῦ κ. Λογοθετίδη καὶ τοῦ κ. Ἀργυρόπουλου. Καὶ εἶναι πολὺ γνωστὴ ἡ τεράστια ταμειακὴ ἐπιτυχία του. Μόνον ἓνας λοιπὸν ἀφελῆς τοῦ τύπου τοῦ δικοῦ μου, μποροῦσε νὰ πιστεύει πὼς ἡ ἐπιχείρηση τοῦ θεάτρου Κοτοπούλη, δὲν θὰ ἔσπευδε νὰ ἐξασφαλίσει κι' αὐτὴ τὸν Λετράς της, ἓναν ὅποιονδήποτε Λετράς ὅπως κι' ὅπως.

Τὰ προηγούμενα τοῦ κ. Ντέ Φαλλεντόρ καὶ τοῦ Σβῦσε τὸ Φῶς, δὲν εἶχαν σταθεῖ ἱκανὰ νὰ μὲ μεταπείσουν. Ἰσια-ἴσια ἔλεγα, ἐφέτος στῆς Κοτοπούλη θὰ δοῦμε κάτι καλύτερο. Ἴσως γιὰ αὐτὸ τὸ ὄνομα δημιουργεῖ ὑποχρεώσεις πὺ φαίνεται—πρᾶγμα ἀνήκουστο κι' ἀφάνταστο γιὰ μένα—νὰ παραβλέπουν οἱ ἐπιχηρηματίες τοῦ Θεάτρου.

Τὸ νὰ καθῆσει κανεὶς ν' ἀναλύσει ἓνα τέτοιο πορνογράφημα εἶναι ἀνάξιο τῶν ἀναγνωστῶν του. Ἐκεῖνος τὴν πῆρε πὺ τὴν πῆρε τὴν μπόρα γιὰτὶ δὲν μποροῦσε νὰ κάνει ἄλλοιῶς. Τὸ μόνον ἐπιχείρημα τῶν θιασαρχῶν, πὺ προάγουν μ' αὐτὸν τὸν τρόπο τὴν Τέχνη, εἶναι τ' ὅτι κόσμος, πολὺς κόσμος θὰ τρέξει γὰ τὸ δεῖ.

Αὐτό δὲ σημαίνει τίποτα. Μποροῦμε νὰ τοὺς ὑποδείξουμε ἕναν καλύτερο τρόπο νὰ μαζέψουν περισσότερο κόσμος: μερικές ἡμίγυμνες γυναῖκες ἢ καὶ ὀλόγυμνες, κάτι σὰν τ' Ἀμερικάνικα *nudes* χωρὶς σκηνογραφίες δαπανηρές, χωρὶς κόπους, χωρὶς σκηνοθέτες κλπ. Θὰ μαζεύεται καὶ τότε κόσμος, θὰ πληρώνει, ἀλλὰ θὰ ξέρει ἀπὸ πού βγαίνει.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι κι' ἄλλοτε στάθηκε μιὰ ἐποχὴ πού τὸ Γαλλικὸ Μπουλβάρ κυριαρχοῦσε στὴν Ἑλληνικὴ σκηνή. Μὰ ὁ Λετράζ δὲν εἶναι οὔτε τὸ νυχάκι τοῦ Βερνέϊγ καὶ πρῶτιστο τὰ λάθη αὐτὰ τὰ ἔκαναν καὶ τὰ λάμπρυναν μὲ τὸ παίξιμό τους ἀστέρια σὰν τὴν Μαρίκα Κοτοπούλη ἢ τὴν Κυβέλη, καὶ σ' αὐτὲς τὶς θαυμαστὲς ἠθοποιούσ, τὶς τόσο χαριτωμένες γυναῖκες, τὶς ἐξαίσια ντυμένες, τ' ἀγαπημένα παιδιὰ τοῦ κοινοῦ ὅλα ἐπιτρέπονταν.

Τώρα, ἂν τὶς ἀντικαταστήσετε μὲ τὴν Κα Βίλμα Κύρου καὶ τὴν Κα Εἰρήνη Παπαῖ ἢ τὴν Διβυκοῦ καὶ τὴν Κα Γιώτα Λάσκαρη, καταλαβαίνετε τί γίνεται.

Τὸ μόνο πού θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ εὐχηθεῖ θ' ἄταν αὐτὴ ἢ ἀρχὴ τοῦ θεάτρου Κοτοπούλη νάσαι ὅπως καὶ τὰ ἄλλα χρόνια μιὰ κακὴ ἀρχὴ γιὰ ταμειακὴ ἐπιτυχία πού νὰ ἐπιτρέψει ἀργότερα τὴν ἀναβίβαση ἔργων ἀληθινῶν.

Δυστυχῶς οἱ φῆμες γιὰ τὸ τί θὰ ἐπακολουθήσει μᾶς ἀφαιροῦν κι' αὐτὴ τὴν ἐλπίδα. Κι' ὅμως ἐξακολουθοῦμε νὰ ἐλπίζουμε πὼς θὰ διαψευσθοῦμε.

Ἄγλαϊα Μητροπούλου